

Kontoen med 1,300 Kr., der rigtignok er blevet til en Nedsættelse, fordi samtidig Understøttelsen til Professor, Dr. Troels Lund er ført op paa en anden Konto, er det som en sidste Afslutning og altsaa i Genhold til Forudsætninger, som forelaa allerede temmelig tidlig, og som man mente ikke burde rammes paa ubillig Maade af den Plan for Fremtiden, som man for øvrigt var enig om. Det, jeg særlig vil bemærke, er, at det under alle Omstændigheder, selv om Tinget maatte ville fastholde denne strengt bogstavelige Fortolkning af det Princip, som man i øvrigt ønsker fastholdt for denne Kontos Bedkommende, vil ramme ganske særlig uheldigt den ene af disse Understøttelser, nemlig den paa 500 Kr., som er paatænkt til Biblioteksassistent Lange i det tgl. Bibliotek, thi jeg tror ikke med Rette, han bør rammes af det Princip, Udvalget opstiller. Biblioteksassistent Lange findes nemlig i Forvejen allerede paa Bevillingerne i Aar, vel ikke paa VI. A. 3, men paa VI. A. 4. Han blev i sin Tid optaget der paa en ganske ekstraordinær Maade, idet man vel erkendte, at han skulde paa VI. A. 3, men da Sagen kom til Afgørelse og var fremsat paa et lovligt sent Tidspunkt, tog man ham foreløbig op paa VI. A. 4, stundt han slet ikke naturlig hørte derhen; da man ikke paa denne Konto plejer at optage nogen med Navns Nævneelse. Det er jo en Konto, som staar til Ministerens fri Raadighed; men det skete altsaa, fordi man vilde forbeholde sig Afgørelsen om hans Optagelse i det hele. I Genhold til dette stillede jeg Forslaget om, at han nu skulde optages paa VI. A. 3, i Genhold til en Udsigt, der var givet, og som jo havde saa stor Støtte i de Anbefalinger fra Videnskabsmænds Side, som forelaa om ham, som et eneste Gennem i de ægyptologiske Studier, som det maatte være i høj Grad af Bigtighed paa en eller anden Maade at skabe en saadan økonomisk Situation for, at han overhovedet kunde fortsætte sine Studier. — Den anden Bevilling af 800 Kr. til Forfatteren Karl Larsen var jo, som det ærede Ting erindrer, mere omtvistet i det andet Ting, og der hævede sig Stemmer der imod. Grunden, hvorfor Flertallet i Tilslutning til mit Forslag alligevel mente at burde optage ham, var ikke saa meget, fordi man dermed vilde udtrykke nogen som helst Vurdering af den reelle Betydning af hans Produktion — derom ere jo Meningerne meget delte — men man holdt for, at man under alle Omstændigheder ikke kunde bevilge disse Understøttelser efter et Parti-hensyn. Et forenede alle sig om at anerkende,

og derom forelaa de mest afgørende Vidnesbyrd fra alle Sider for, at Formen for hans Sprogbehandling er af enestaaende Værd. Der var Autoriteter som Professor Wimmer og Forfatteren v. d. Recke, som udtalte, trods al mulig afvigende Dom i Henseende til Betydningen og Værdien i reel Henseende af hans Produktion, at der var en saadan mesterlig Behandling af Sproget, som var af største Bigtighed for Modersmaalets Udvikling. Det tror jeg nok er det Synspunkt, som deltes af det Flertal i det andet Ting, der stemte for Bevillingen til Karl Larsen. Det vilde unægtelig nu være haardt for ham at miste denne Udsigt, idet enhver kan sige sig selv, at han har faaet bestemt Haab i saa Henseende, ligesom han er rejst til Udlandet under den Forudsætning, at det vilde blive bevilget ham. — Vædringsforslaget under Nr. 19 er et Spørgsmaal, som har foreligget ofte. Det er Tilfuddet til Fødsels- og Plejeforsikringen, som jeg foreslaar forhøjet med det Beløb, der udkræves, saalænge vi ikke ere komne til forandrede Regler om Understøttelsen til at pleje de fødende. Der har været Forhandlinger i Gang, men de ere i alt Fald ikke af Finansudvalget i det andet Ting i Aar ført videre, og jeg maa derfor fastholde dette Tilfudt som nødvendigt for Tiden. Der kan blive Spørgsmaal om Nedsættelser, naar man kommer ind paa et nyt Grundlag og bliver enig om det.

Det næste Spørgsmaal, som angaar Institutter med særlige Fonds, er Nr. 20, Anciennetetsforhøjelse og dermed følgende Lønningssforhøjelse til Professor H. Møller. Det er et Spørgsmaal, der blev behandlet i Fjor, hvor det forelaa i noget større Skikkelse, idet det angif forfælske lægevidenskabelige Professorer. Jeg har ikke ment at ville fastholde det mod det andet Tings Nægtelse, men det har været mig en Skuffelse, at Forhøjelsen for Professor Møller, for hvem det har særlig økonomisk Betydning, ikke er bleven vedtaget. Jeg takker altsaa for Tilslutning fra Udvalgets Flertal. Det samme gælder altsaa om de to Honorarer til de ekstraordinære Docenter Dr. phil. Petersen og cand. theol. S. M. Larsen. Det er begge to Mænd, som man fra Universitetets Side i høj Grad ønsker at bevare, og straks at drage Nytte af i Undervisningens Tjeneste. Der er ikke i det til min Raadighed staaende fri Beløb tilstrækkeligt til at lønne dem foruden den tredje Mand, der har været Tale om, men det vil jeg kunne faa, hvis Bevillingen opnaas, som her er foreslaaet. — Ligeledes under Universitetet har jeg ikke kunnet andet end foreslaa paa